

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou se sídlem AK v Nové Pace, K. J. Erbena 1266, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, PSČ 500 03, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2013, č.j.: 15507/DS/2013/SR, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 9. 2013, č.j.: 15507/DS/2013/SR, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 15. 7. 2013, sp. zn. MUNP/2013/2990/SO/LK, č.j. MUNP/2013/9198/MUNPX001Q3PC, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se dopustil tím, že porušil jeho ustanovení § 3 odst. 2, § 3 odst. 3 písm. a), § 4 písm. b) a § 6 odst. 8 písm. a), když dne 9. 2. 2013 v 00:20 hodin řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, registrační značky „X“, v obci Nová Paka po pozemních komunikacích ulic Vrchovinská, Kotíková a dále pokračoval v jízdě na obec Starou Paku, kde byl následně policejní hlídkou Krajského ředitelství

PČR, Územního odboru Jičín, Obvodního oddělení PČR Nová Paka, na křižovatce ulic Kotíkova a Opolského v Nové Pace zastaven a kontrolován při řízení uvedeného vozidla. Žalobce při silniční kontrole nepředložil řidičský průkaz. Poté bylo zjištěno, že nevlastní příslušné řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel dle § 81 zákona o silničním provozu pro danou skupinu vozidel, neboť měl vystavenou platnou blokadu všech řidičských oprávnění rozhodnutím Městského úřadu Nová Paka ze dne 29. 11. 2012, č.j. MUNP/2012/15532/D0/AB, ve spojení s rozhodnutím o odvolání Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 21. 1. 2013, č.j. 21144/DS/2012/Er, které nabylo právní moci dne 22. 1. 2013. Řidičské oprávnění bylo žalobci odňato podle ust. § 123c odst. 3 zákona o provozu, a to z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, tedy žalobce řídil motorové vozidlo, aniž vlastnil řidičské oprávnění pro skupinu „B“. Za to byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,--Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvanácti měsíců a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,--Kč. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2013, č.j.: 15507/DS/2013/SR, podal žalobce včas správní žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

Žalobce předně uvedl, že v odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí napadl mimo jiné „nesprávnost uložené pokuty“, spočívající v tom, že její slovní a číselné vyjádření vzájemně nekorespondovalo a je a bylo proto zmatečné. Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 19. 8. 2013, č.j. MUNP/2013/10761/MUNPX001RP9X, byla tato nesprávnost sice opravena, oprava však měla být provedena usnesením podle zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), nikoliv rozhodnutím ve věci samé.

Poté konstatoval, že žalovaný vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a nesprávné aplikace právních norem, což vedlo k nesprávnému právnímu posouzení věci. Tvrdil, že tímto postupem byl zkrácen na svých právech, když nese odpovědnost za jednání, kterého se nedopustil. K věci samé uvedl následující.

Dne 25. 1. 2013 si žalobce převzal usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 18. 1. 2013, č.j. 2T 87/2012-28, podle něhož byl účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, přičemž podle čl. IV odst. 1 písm. b) rozhodnutí o amnestii mu byl prominut podmíněně odložený trest. Dne 31. 1. 2013 zjistil v usnesení chybu spočívající v nesprávně uvedeném bydlišti a označení AMNESTOVANÉHO skutku, a proto je okresnímu soudu zaslal dne 1. 2. 2013 zpět s tím, aby bylo opraveno. Řádně opravené usnesení o amnestii obdržel dne 9. 2. 2013. Téhož dne byl podroben silniční kontrole, při které bylo zjištěno, že u sebe nemá řidičský průkaz. Dne 11. 2. 2013 požádal osobně o vrácení řidičského průkazu na Městském úřadu v Nové Pace, ale příslušní pracovníci z odboru dopravy mu nebyli schopni sdělit, zda se amnestie prezidenta republiky vztahuje i na odpočet bodů v evidenční kartě řidiče, a proto dne 15. 2. 2013 písemně požádal o navrácení řidičského průkazu. Vycházel z přesvědčení, že na základě usnesení okresního soudu ze dne 18. 1. 2013, č.j. 2T 87/2012-28, již vozidlo řídit mohl, když odvolání do

něho nepodal a nabylo právní moci. Oprava usnesení, k níž vyzval Okresní soud v Jičíně, se totiž týkala jen vadných údajů v něm. Opravené usnesení si pak převzal dne 9. 2. 2013, tedy nikoliv po provedené silniční kontrole, ale ještě před ní.

V této souvislosti žalobce žalovanému vytýkal, že nevzal v úvahu, že zmíněné usnesení o jeho amnestii bylo zmatečné. Jednání, které je žalobci kladeno za vinu, pak podle něho nenaplnuje skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1. zákona o silničním provozu. Žalobce v době provádění silniční kontroly totiž jen u sebe neměl příslušný řidičský průkaz. Na základě vpředu uvedeného usnesení o amnestii, které obdržel dne 25. 1. 2013 a jímž mu byl prominut podmíněně odložený trest, však již jeho držitelem fakticky byl. Bylo přitom pochopitelné, že žalobce jako osoba „právně neznalá“, vyrozuměl ze znění usnesení, že oprávnění k řízení motorových vozidel mu bylo zpětně navráceno. S ohledem na celý skutkový stav tak mělo jednání žalobce jen nepatrný stupeň společenské škodlivosti, respektive ten v jeho případě zcela absentuje.

Žalovaný se podle žalobce dále nezabýval okolnostmi, které směřují k nebezpečnosti jeho jednání, a to významem právem chráněného zájmu, způsobem provedení a jeho následky a okolnostmi, za kterých byl spáchán, mírou zavinění ani jeho pohnutkou. Usnesení Okresního soudu v Jičíně o amnestii ze dne 18. 1. 2013, č.j. 2T 87/2012-28, žalobce převzal dne 25. 1. 2013, bylo zmatečné a žalobce byl v dobré víře, že je již v právní moci, když proti němu nepodával stížnost.

K uložené sankci žalobce uvedl, že byl pouze formalisticky vyhodnocen způsob spáchání přestupku, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán, jakož i míra a způsob zavinění. Nebyly však vyhodnoceny důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život žalobce a nebylo přihlédnuto ani k polehčujícím okolnostem v souvislosti se zaviněním orgánu veřejné správy.

Závěrem žalobce zopakoval, že se daného přestupku nedopustil a vzhledem k tomu navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 6. 11. 2013. V něm nejdříve shrnul žalobní námitky, přičemž v reakci na ně odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Uvedl, že se žalobce dopustil předmětných přestupků tím, že dne 9. 2. 2013 v 00:20 hodin řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, registrační značky „x“, a při silniční kontrole nepředložil řidičský průkaz. Následně bylo zjištěno, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel dle § 81 zákona o silničním provozu pro danou skupinu vozidel, neboť mu byla vystavena blokace všech řidičských oprávnění rozhodnutím Městského úřadu Nová Paka ze dne 29. 11. 2012, č.j. MUNP/2012/15532/D0/AB. To bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného jako odvolacího orgánu ze dne 21. 1. 2013, č.j. 21144/DS/2012/Er, jež nabylo právní moci dne 22. 1. 2013. Řidičské oprávnění bylo žalobci odňato ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu, a to z

důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, tedy žalobce řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro skupinu „B“. Žalobce si tak musel být vědom toho, že pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a nesměl vzhledem k těmto rozhodnutím řídit motorová vozidla.

Na skutečnost, že po uplynutí sankce zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel nebo po upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, musí písemně požádat o vrácení řidičských oprávnění Městský úřad Nová Paka, byl žalobce upozorněn již v rozhodnutí Městského úřadu Šumperk ze dne 13. 4. 2012, č.j.: DOP 115/2012, sp. zn.: 13870/2012 DOP/MAKO. Tato povinnost je uvedena i v zákoně o silničním provozu a není tedy možné, aby řidič, kterému vyprší trest, nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo u něhož bylo upuštěno od zbytku výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, mohl bez dalšího řídit motorová vozidla. Rovněž tak ani řidič, který získá odbornou a zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel při získávání řidičského oprávnění nemůže ihned po provedené zkoušce řídit motorová vozidla a musí si řádně zažádat o vydání řidičského průkazu. Teprve poté může řídit motorová vozidla na pozemních komunikacích.

Žalobce byl potrestán za to, že řídil motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění. Bez rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka se přitom nemohl stát jeho držitelem. Žalobce požádal o vrácení řidičských oprávnění až dne 15. 2. 2013 a Městský úřad Nová Paka mu rozhodnutím ze dne 15. 2. 2013, č.j. DO-12-4/2013, vyhověl, když mu řidičská oprávnění na skupiny A, B, C, BE, CE a T vrátil.

V dané věci bylo bez pochybností prokázáno, že žalobce oprávnění k řízení motorového vozidla při silniční kontrole neměl (o vrácení řidičských oprávnění si požádal až 15. 2. 2013). Zákon o silničním provozu přitom opravňuje k řízení motorových vozidel pouze držitele řidičského oprávnění a žalobce v době řízení motorového vozidla dne 9. 2. 2013 takovou osobou nebyl. Tato striktní konstrukce zákona obecně chrání společnost před osobami, které nemají dostatečné schopnosti a předpoklady pro řízení motorových vozidel a mohou být hrozbou pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Do tohoto okruhu osob spadají i ti, kteří své řidičské oprávnění pozbyli z důvodu předchozích prohřešků.

Žalobce odůvodňuje své chování tím, že měl za to, že vadné usnesení, které zaslal zpět Okresnímu soudu v Jičíně k opravě, již nabylo právní moci. Měl představu, že jakmile mu bylo vydáno usnesení, že je účasten amnestie a že mu byl podmíněně uložený trest daný trestním příkazem č.j. 2T 87/2012-21 prominut, tak že může řídit motorové vozidlo. To však byl omyl, který pachatele přestupku neomlouvá. Nejprve totiž musel požádat Městský úřad Nová Paka o vrácení řidičského oprávnění a teprve následně mohl řídit motorové vozidlo. Žalobce byl povinen znát pravidla

silničního provozu stanovená v zákoně a o svých povinnostech byl poučen i v již zmiňovaném rozhodnutí Městského úřadu Šumperk.

K amnestii prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013, kterou byl žalobci prominut trest uložený mu za přečin maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, žalovaný uvedl, že samotná amnestie se vztahuje na uvedený přečin, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců a jehož výkon byl podmíněčně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. V usnesení se však nikde nehovoří o trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel a rovněž ze samotného textu amnestie prezidenta republiky je zřejmé, že se na trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel nevztahovala, neboť amnestie se vztahuje jen na tresty v amnestii uvedené.

K silniční kontrole došlo v obci Nová Paka dne 9. 2. 2013 v 00:20 hodin. Z předložené doručky z Okresního soudu v Jičíně zcela jasně plyne, že k doručení opravného usnesení o amnestii došlo dne 9. 2. 2013 v 8:30 hodin, tedy až po provedené silniční kontrole, a toto usnesení nabylo právní moci dne 12. 2. 2013, tedy rovněž po provedené silniční kontrole. Žalobce přitom věděl o nesprávných údajích v usnesení o amnestii, sám chybné usnesení zaslal zpět Okresnímu soudu v Jičíně k opravě a nemohl se tedy domnívat, a to ani jako osoba práva neznalá, že vydané usnesení nabylo právní moci. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že vydané usnesení o amnestii prezidenta republiky nemohlo mít vliv na jednání žalobce, neboť byl amnestován trest maření úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a nikoliv zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Trestním příkazem byl žalobci uložen pouze trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců s podmíněčným odložením na zkušební dobu v trvání jednoho roku a nebyl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Žalovaný uzavřel s tím, že žalované rozhodnutí má za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným), skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání, přičemž výše sankce odráží nutnost donutit zásadní represí přestupce respektovat zákonem stanovené povinnosti řidičů motorových vozidel v silničním provozu. Vzhledem k tomu navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 10. 12. 2013. Účastníci řízení při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Žalobce zdůrazňoval, že ačkoliv při silniční kontrole nepředložil řidičské oprávnění, tak že z hlediska materiálního již jeho držitelem fakticky byl, a to s ohledem na amnestii prezidenta republiky vyhlášenou k 1. 1. 2013. Správnost této úvahy odůvodňoval i rozhodnutím Městského úřadu Nová Paka ze dne 15. 2. 2013, č.j.: DO-12-4/2013, jímž mu byla řidičská oprávnění vrácena, a to i s odkazem na uvedenou amnestii. Podrobným způsobem se přitom znovu vyjádřil k pochybení v usnesení Okresního soudu Jičín ze dne 18. ledna 2013, č.j. 2T 87/2012-28. V této souvislosti poukazoval na to, že byl potrestán vlastně

dvakrát, a to jednak za přestupek jako takový a dále přičtením bodů do bodového hodnocení, což má za rozporné s principy správního trestání. Dále namítal, že Městský úřad Nová Paka provedl záznam 4 bodů na základě trestního příkazu vydaného Okresním soudem v Jičíně dne 19. června 2012, č.j. 2T 87/2012-21, až po cca šesti měsících a že tato doba nebyla přiměřena okolnostem případu. Proti tomuto záznamu podal žalobce námitky, o nichž rozhodl Městský úřad Nová Paka dne 29. 11. 2012 pod č.j. MUNP/2012/15532/DO/AB. O odvolání žalobce proti němu rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 1. 2013, zn. 21144/DS/2012/Er. Proti tomuto rozhodnutí již žalobce nebrojil, a to právě z důvodu vyhlášené amnestie prezidenta republiky.

V závěrečném návrhu žalobce připouštěl v souvislosti s nepředložením řidičského průkazu při kontrole leda tak naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nikoliv dle jeho § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1., když v jeho případě prý „nebyly naplněny formální znaky skutkové podstaty ani materiální stránka tohoto přestupku, právě s ohledem na zmatečné usnesení Okresního soudu v Jičíně, týkající se amnestie prezidenta republiky, tedy v době kontroly Policií ČR žalobce měl za to, že je držitelem řidičského oprávnění, avšak příslušný řidičský průkaz u sebe neměl. Na základě toho tedy mohl se pouze dopustit jednání definovaného přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona“ (viz doslovná část záznamu závěrečného návrhu diktovaného zástupcem žalobce). A žalobce pokračoval, že uložený trest je s ohledem na nesprávný postup Okresního soudu v Jičíně a Městského úřadu Nová Paka nepřiměřený, když nebyla zohledněna míra jejich zavinění v daném případě. Za nepřiměřeně tvrdé měl i to, že vedle peněžitě pokuty byl žalobci uložen i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvanácti měsíců. S ohledem na to navrhoval žalobě v celém rozsahu vyhovět.

Žalovaný naopak navrhoval žalobu zamítnout, když podle něho bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce řídil předmětný osobní automobil bez toho, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění. S námitkami žalobce se neztotožňoval, neboť ten si musel být vědom toho, že vrácení řidičského oprávnění vyžaduje podle zákona o silničním provozu stanovený postup. V ostatním odkazoval na žalované rozhodnutí, které považoval za správné.

Poté krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

V dané věci není pochyb o tom, že žalobce byl dne 9. 2. 2013 kontrolován hlídkou Policie ČR při řízení osobního motorového vozidla v silničním provozu, přičemž u sebe neměl řidičské oprávnění opravňující ho k jeho řízení. Následně bylo zjištěno, že je předložit ani nemohl, neboť mu bylo odebráno v souvislosti s jeho bodovým hodnocením v registru řidičů. Tuto skutečnost má krajský soud za prokázanou. Žalobce však trval na tom, že v té době již byl z materiálního hlediska

držitelem příslušného řidičského oprávnění, a to s ohledem na prezidentskou amnestii vyhlášenou ke dni 1. 1. 2013 a amnestijní usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 18. ledna 2013, č.j. 2T 87/2012-28. Jinými slovy, že řidičské oprávnění jen neměl u sebe, byť jeho držitelem jinak byl. S touto argumentací se krajský soud neztotožnil.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce předně nerespektoval rozhodnutí Městského úřadu Šumperk ze dne 13. 4. 2012, č.j.: DOP 115/2012, jímž mu byl za překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 40 km/hod. uložen mimo jiné trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dne 4. 6. 2012 v 18,45 hodin v ulici Krkonošská v Nové Pace, tedy v době trvání tohoto trestu, byl totiž zastaven hlídkou Policie ČR při řízení motorového vozidla zn. Chevrolet, rz. „X“. Za to byl trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 19. 6. 2012, č.j.: 2T 87/2012-21, odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců, jehož výkon byl zároveň podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. O této skutečnosti se Městský úřad Nová Paka dozvěděl hodnověrným způsobem až dne 26. 11. 2012, tedy v době, kdy se již žalobce zajímal na uvedeném správním orgánu o vrácení řidičského oprávnění, jež mu bylo odebráno podle vpředu zmíněného rozhodnutí Městského úřadu Šumperk.

Na základě zjištění této skutečnosti musely být žalobci do evidenční karty řidiče připsány podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu 4 body. Podle uvedeného ustanovení totiž „Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo **trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.**“ A řízení motorového vozidla bez držení příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění je jednáním zařazeným do bodového hodnocení podle přílohy zákona o silničním provozu. Je přitom zcela nerozhodné, že se tak stalo až s cca půlročním odstupem, když se záznam bodů v registru provádí ke dni uložení pokuty za přestupek či jiného trestu. V přezkoumávané věci proto byly ony 4 body za řízení motorového vozidla bez držení příslušného řidičského oprávnění žalobci připsány ke dni 10. 7. 2012, kdy trestní příkaz Okresního soudu v Jičíně ze dne 19. 6. 2012, č.j.: 2T 87/2012-21, nabyl právní moci. Tomuto zápisu nebránila ani v zákoně o silničním provozu zmiňovaná pětidenní lhůta pro záznam bodů v registru řidiče, neboť ta nemá povahu lhůty prekluzivní, nýbrž pořádkové, přičemž časový posun v záznamu bodů do registru řidičů se práv žalobce nikterak nedotkl.

Lze tak shrnout, že se žalobce zbavil možností řídit motorové vozidlo jako držitel příslušného řidičského oprávnění nejdříve tím, že spáchal přestupek, za který

byl potrestán rozhodnutím orgánu veřejné správy (viz rozhodnutí Městského úřadu Šumperk) a posléze v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Právě tohoto druhého způsobu, fakticky jeho konce, se žaloba týkala.

Krajský soud musí zejména konstatovat, že zmíněná amnestie prezidenta republiky se týkala pouze jednání a trestů v ní výslovně uvedených, že se v žádném případě netýkala oblasti výkonu státní správy a správního trestání, tedy ani věcí souvisejících s registrem řidičů upravených v zákoně o silničním provozu. Právě v něm, a v tom je podstata dané věci, je pak bez ohledu na zmiňovanou amnestii stanoven postup, který musí vždy předcházet vracení řidičského oprávnění, k jehož pozbytí došlo v důsledku toho, že řidič dosáhl v registru řidičů celkového počtu 12 bodů. Jinými slovy, žalobce byl samozřejmě účasten zmiňované amnestie, prominul se mu však pouze podmíněně odložený trest s tím, že se na něho dále hledí, jakoby odsouzen nebyl. Nic více! Zde sice mohla vzniknout mylná představa žalobce o „faktickém vracení řidičského oprávnění“, tak tomu ovšem nebylo. Amnestie totiž nezneplatnila zákonem o silničním provozu daný postup při vracení řidičského oprávnění stanovený v jeho § 123d, přičemž ani v amnestijním usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 18. ledna 2013, č.j. 2T 87/2012-28, jemuž jinak jistě je co vytýkat, o tom správně není ani zmínky. Ostatně trestním příkazem Okresního soudu v Jičíně ze dne 19. 6. 2012, č.j.: 2T 87/2012-21, žalobci nebyl uložen trest zákazu činnosti, jenž by spočíval v zákazu řízení motorových vozidel, to vše se událo v oblasti veřejné správy, které se amnestie netýkala. I kdyby tedy bylo uvedené usnesení okresního soudu již na „první pokus“ perfektní v označení bydliště a amnestovaného skutku (viz žalobcovy námitky), ani to by nic nezměnilo na skutečnosti, že k tomu, aby bylo žalobci vráceno řidičské oprávnění, bylo nezbytné ještě podstoupit proceduru stanovenou v § 123d zákona o silničním provozu. V jeho odstavci třetím se k tomu stanoví následující:

„Žádost o vracení řidičského oprávnění podává žadatel písemně u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podmínkou vracení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu⁴) a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření. Pro vracení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.“

Žalobce takto nepostupoval (přitom jde o zákonný požadavek, na který byl ostatně upozorněn i v závěru odůvodnění rozhodnutí Městského úřadu Šumperk ze dne 13. 4. 2012, č.j.: DOP 115/2012), což pro něho mělo ve výsledku nepříznivé důsledky, když bez toho, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, byl dne 9. 2. 2013 ve 00:20 hodin přistižen policejní hlídkou při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky „x“ v obci Nová Paka (o tom již viz vpředu). Tím se ovšem dopustil za vinu mu kladeného protiprávního jednání, jak je podrobně rozebráno v žalovaném rozhodnutí, s jehož závěry se krajský soud plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším řízení i odkazuje. Jinak by totiž jen jinými slovy říkal totéž. Netrpělivost tak dovedla žalobce ke spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1. zákona o

silničním provozu, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) citovaného zákona není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81. Tato skutečnost byla ve správním i soudním přezkumném řízení jednoznačně prokázána a v žádném případě ji nelze spojovat s činností Okresního soudu v Jičíně či Městského úřadu Nová Paka. Ze správního spisu totiž nplyne, že by žalobce takto jednal na základě jejich pokynů či instrukcí, a pokud si již nebyl s řešením určité právní otázky jistý, byla na místě jeho zdrženlivost. Každý sám za sebe je totiž odpovědný za spáchané skutky, každý sám za sebe si musí střežit svá práva a povinnosti. Námitky typu, že žalobce je „osobou právně neznalou“ přitom musí krajský soud označit za nepřípadné, když vychází z toho, že žalobce snad zná zákon o silničním provozu, jako základní předpoklad k získání řidičského oprávnění, jen se podle něho nechoval.

Podle odstavce 4. písm. a) a odstavce 5. uvedeného zákonného ustanovení se pak za tento přestupek uloží pokuta od 25.000,--Kč do 50.000,--Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Podle jeho odstavce 8. přitom nelze od uložení těchto sankcí v rozhodnutí o přestupku upustit.

V přezkoumávané věci byly žalobci uloženy nejnižší možné sankce za jím spáchaný přestupek (pokuta ve výši 25.000,--Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců), takže již jen z tohoto pohledu jsou žalobní námitky ohledně výše uložených sankcí nepřípadné. Neodpovídá též skutečnosti, že by se žalovaný nezabýval skutkovou podstatou daného přestupku, včetně stupně jeho společenské nebezpečnosti pro společnost, jak je zřejmé z odůvodnění žalovaného rozhodnutí (viz jeho str. 11 až 15). Z tohoto pohledu proto působí žaloba sama o sobě dojmem, jako kdyby se žalobce s odůvodněním žalovaného rozhodnutí ani neseznámil. Krajský soud se závěry žalovaného v tomto směru naopak plně ztotožňuje a dodává, že již samotné stanovení formálních znaků přestupků v sobě nese v běžně vyskytujících se případech i stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. V přezkoumávané věci pak žalovaný spatřoval naplnění materiálního znaku daného přestupku v porušení zájmů na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, když zařadil řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění do kategorie nebezpečného a nezodpovědného chování lidí v silničním provozu, což dále podrobně rozvedl. Toto hodnocení je pak zvláště případné pro žalobce samotného, který neuznal za vhodné respektovat ani předchozí rozhodnutí správního orgánu (Městského úřadu Šumperk), zakazující mu řízení motorových vozidel. Zákon o silničním provozu má však výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. A tu lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Očekávání či lpění žalobce na podrobnějším a ještě podrobnějším odůvodnění materiální stránky daného přestupku má krajský soud za účelové a v právě přezkoumávané věci za zcela nepřiměřené.

Krajský soud rovněž nesdílí žalobcův názor, že byl v daných souvislostech potrestán vlastně dvakrát, a to jednak za přestupek jako takový a dále přičtením bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce totiž nebyl trestán opakovaně za totéž jednání, za které již byl potrestán, neboť řidičské oprávnění pozbyl proto, že se dopustil v minulosti celé řady přestupků, v důsledku čehož dosáhl počtu dvanácti bodů v registru řidičů. Pozbytí řidičského oprávnění je tak sankcí za opakované páchání přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a je tedy sankcí sui generis za speciální recidivu. Nejedná se tudíž o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání, a proto ani nemůže jít o opakovaný postih. Ostatně pokud by byla argumentace žalobce v tomto směru správná, nebylo by např. možno zpříšňovat tresty (trestní sazby) zvláště nebezpečným recidivistům, neboť se tím fakticky taktéž trestají za jednání, za která již byli jednou odsouzeni.

K námitce ohledně zmatečně stanovené výši pokuty v prvoinstančním správním rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 15. 7. 2013, sp. zn. MUNP/2013/2990/SO/LK, č.j. MUNP/2013/9198/MUNPX001Q3PC, krajský soud zjistil, že na jeho druhé straně, v části výroku ukládající sankce, je uvedeno, že se ukládá „Pokuta ve výši 25.000,-Kč (slovy: dvacet devět tisíc korun českých)“. Tuto vadu odstranil prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 19. 8. 2013, sp. zn. MUNP/2013/2990/SO/LK, č.j.: MUNP/2013/10761 MUNPX001RP9X, označeném jako „ROZHODNUTÍ OPRAVA ZŘEJMÝCH NESPRÁVNOSTÍ“, které bylo vydáno podle § 70 správního řádu. V něm prvoinstanční správní orgán uvedl doslovné znění té části výroku, která byla stížena uvedenou vadou (viz vpředu), jakož i text, jímž byla opravena, tedy že text „(slovy: dvacet devět tisíc korun českých)“ se opravuje a nahrazuje textem „(slovy: dvacet pět tisíc korun českých)“.

Podle § 70 správního řádu „Opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.“

Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný postupoval v souladu s uvedeným zákonným ustanovením, když na základě § 70 správního řádu opravil zřejmou nesprávnost ve výroku písemného vyhotovení rozhodnutí ve věci opravným rozhodnutím. Usnesením by rozhodoval pouze v případě, pokud by se oprava týkala jeho odůvodnění nebo poučení o odvolání. O takový případ však v přezkoumávané věci nešlo. Dlužno přitom poznamenat, že z odůvodnění rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 15. 7. 2013, sp. zn. MUNP/2013/2990/SO/LK, č.j. MUNP/2013/9198/MUNPX001Q3PC, bylo možno seznat, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,-Kč, když k její výši bylo v jeho odůvodnění uvedeno, že byla uložena „na samé spodní hranici zákonného rozpětí“. Uvedeným postupem žalobce nebyl nikterak dotčen, ostatně se proti tomuto rozhodnutí o opravě ani neodvolal.

Oprava rozhodnutí pak byla provedena ještě před rozhodnutím o odvolání. Krajský soud proto nemá rozhodnutí o opravě za zmatečné, nehledě na to, že při této akademické disputaci by nebylo možno opomíjet to hlavní, a to spáchání daného přestupku žalobcem.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl krajský soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch, a pokud jde o žalovaného, ten se práva na náhradu nákladů vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 12. prosince 2013

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce